

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 416/2013-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď., H., Česká republika, a akad. mal. a soch. M. T., B., zastúpených advokátom JUDr. J. H., B., vo veci namietaného porušenia ich základných práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Co 1/2013 z 28. februára 2013 vo „výroku o náhrade trov odvolacieho konania a v rozsahu potvrdenia rozhodnutia súdu I. stupňa“ a uznesením Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 7 C 157/2001 z 18. mája 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď., a akad. mal. a soch. M. T. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júna 2013 doručená sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď., a akad. mal. a soch. M. T. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou v odôvodnení sťažnosti namietali porušenie svojich základných práv vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy, čl. 47 ods. 3 ústavy a čl. 13 dohovoru uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 1/2013 z 28. februára 2013 vo „výroku o náhrade trov odvolacieho konania a v rozsahu potvrdenia rozhodnutia súdu I. stupňa“ a uznesením Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 7 C 157/2001 z 18. mája 2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoKR/16/2012 a jeho uznesením z 2. apríla 2013 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu“).

Sťažovatelia vo svojej neprehľadnej a chaotickej sťažnosti na 20 stranách s priloženým prílohami v počte 53 ks opisujú priebeh súdneho konania pred súdmi, ktoré vyústilo do podľa nich nespravodlivých rozhodnutí o trovách konania a uvedenými napadnutými rozhodnutiami krajského súdu a okresného súdu boli zaviazaní zaplatiť trovy konania odporcom v druhom a treťom rade spolu v sume 68 286,96 €. Okrem toho namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy od vydania nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 365/09 zo 17. júna 2010.

V prílohách k sťažnosti sťažovatelia zaslali ústavnému súdu aj napadnuté rozhodnutia (body 3 a 4) a kópie dovolania a mimoriadneho dovolania, ktoré v tejto veci podali na všeobecných súdoch a Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (body 5 a 6). Ich sťažnosť obsahuje až dva zhodné petity (návrhy rozhodnutí) a na s. 6 a s. 20 zhodne sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

«1. Ústavný súd SR v zmysle § 52 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. odkladá vykonateľnosť rozhodnutia - Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3 Co 1/2013-1461 zo dňa 28. 2. 2013.

2. Ústavný súd SR „Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 Co 1/2013-1461 zo dňa 28. 2. 2013 zrušuje vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania a v rozsahu potvrdenia rozhodnutia súdu 1 stupňa, zrušuje aj Uznesenie Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 7 C 157/2001-1262 zo dňa 18. 5. 2011 a vec vracia Okresnému súdu Bratislava III. na ďalšie konanie.“ (Pokiaľ je to možné, tak u inej samosudkyne, či samosudcu).

3. Alternatívne pre prípad, že Ústavný súd SR nezruší porušujúce uznesenia, prizná za spôsobené prietahy sťažovateľom finančné zadosťučinenie, každému vo výške 50.000,- Eur., na účet ich právneho zástupcu JUDr. J. H., vedený v S., a. s., číslo účtu... v lehote do 60 dní od doručenia nálezu Ústavného súdu SR.

4. Alebo ak k zadosťučineniu dôjde zrušením oboch práva porušujúcich rozhodnutí, finančné zadosťučinenie ÚS neprizná.

5. Sťažovateľom prizná náhradu trov právneho zastúpenia... spolu 419,84 Eur..., ktoré sú porušovatelia I. a II. povinní spoločne a nerozdielne uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov JUDr. J. H... do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti podľa čl. 124 ústavy, ktorú poskytuje v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení čl. 125 až čl. 130 ústavy, má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých je sťažovateľ uplatňujúci ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpený advokátom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a označenie, proti komu sťažnosť smeruje.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľov sa vyznačuje zmätočnosťou svojho obsahu, ktorá vyúsťuje do nedostatku jednej zo zákonom predpísanej náležitosti sťažnosti požadovanej ustanovením § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorou je logické, kompaktné a dostatočne určité odôvodnenie návrhu. Odôvodneniu sťažnosti sťažovateľov takáto kvalita zjavne chýba, pretože tí v sťažnosti žiadnym spôsobom neodôvodnili

porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 listiny, čl. 47 ods. 3 ústavy a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 13 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu (tieto články len citujú), a tiež odôvodnenie sťažnosti, v ktorom označujú ako porušovateľov krajský súd a okresný súd, nie je zosúladené s petitom ich sťažnosti.

Návrh na rozhodnutie nie je tiež vykonateľný, t. j. neobsahuje podstatnú náležitosť, a to presné a riadne označenie základných práv a slobôd, ktoré mali byť podľa tvrdenia sťažovateľov porušené [§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde] a ktorým konkrétnym porušovateľom, čo je základnou náležitosťou na to, aby ústavný súd mohol rozhodnúť o ich návrhu, pričom alternatívne žiadajú od ústavného súdu, aby priznané finančné zadostučinenie ústavný súd zaslal na účet právneho zástupcu, čo v sťažnosti žiadnym spôsobom tiež neodôvodnili.

Ústavný súd konštatuje, že podanie sťažovateľov neobsahuje jasný, zrozumiteľný a vykonateľný návrh rozhodnutia vo veci samej (petit), ktorého vydania sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci, a tiež petit nie je zosúladený s odôvodnením sťažnosti.

Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľov, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľov advokátom konštatuje, že ich sťažnosť také nedostatky náležitostí predpísaných ústavou a zákonom o ústavnom súde vykazuje, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri jej predbežnom prerokovaní (obdobne napr. III. ÚS 210/2010, I. ÚS 584/2012, III. ÚS 571/2012).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2013